Lieta Nr.123004907
143/AA43-0452-0812

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 12.marts
martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš,
tiesneses U.Mihailova un M.Osmane,

piedaloties *V.D.* un zvērinātai advokātei *I.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.D.* (*/dzēsts personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas sakarā ar *V.D.* apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 21.februāra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 2.februārī Madonas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 143030 par to, ka *V.D.* 2007.gada 2.februārī plkst.01[50] Madonā pa Raiņa ielu no veikala „BAF" stāvlaukuma teritorijas Daugavas ielas virzienā vadīja transportlīdzekli *VW Caravelle*, valsts reģistrācijas numurs (turpmāk – v/n) */dzēsta numura zīme/*, esot apreibinošo vielu ietekmē (asinīs konstatēta alkohola koncentrācija 2,92 promiles). Līdz ar to *V.D.* izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[2] Ar Madonas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 21.februāra lēmumu *V.D.* atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā un sodīts ar naudas sodu Ls 500 apmērā un administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[2.1] *V.D.* savu vainu neatzina, paskaidroja, ka viņam piederošā automašīna tikusi remontēta, tādēļ 1.februārī pa dienu braucis ar paziņam

M.Š. piederošo automašīnu. Vakarā darba vietā Lazdonā ar kolēģiem atpūties pirtī un lietojis alkoholu, tālab lūdzis bijušo darba kolēģi *S.* aizvest viņu uz mājām. Ap plkst.$01^{\underline{00}}$ Sandis *V.D.* un *R.S.* vedis no Lazdonas uz Madonu. Vispirms tika aizvests *R.S.*, kurš dzīvo Raiņa ielā. *S.*, braucot pa Raiņa ielu, apgriezies veikala „BAF" stāvlaukumā. Pabraucot uz priekšu 10 metrus, apturējis automašīnu ielas malā. *S.* uz brīdi aizgājis, bet *V.D.* ar *R.S.* palikuši automašīnā. *R.S.* sēdējis blakus vadītājam, bet *V.D.* sēdējis aizmugurē. Kļuvis vēsi, tādēļ *V.D.* pārsēdies vadītāja sēdeklī un iedarbinājis automašīnu. Apmēram pēc 5 minūtēm *R.* teicis, ka piebraukusi policijas automašīna. Pienācis policists, prasījis uzrādīt dokumentus un teicis, ka būs „jāpūš trubiņā". *V.D.* bijis nobijies, tādēļ atteicies no alkohola pārbaudes. Policists solījis izsaukt apsardzi, tādēļ piekritis doties uz slimnīcu alkohola ietekmes pārbaudīšanai. Policists neprasījis, kurš bija automašīnas vadītājs, tādēļ *V.D.* viņam neko nav teicis par *S.*;

[2.2] *V.D.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar administratīvā pārkāpuma protokolu, izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas aktu, izziņu par *V.D.* administratīvajiem sodiem, *J.M.* ziņojumu un liecību tiesas sēdē, medicīniskās pārbaudes protokolu alkohola ietekmes noteikšanai;

[2.3] liecinieks *S.L.* liecināja, ka aizvedis ar automašīnu *V.D.* un *R.S.* līdz Raiņa ielai, kur pie veikala „BAF" apgriezis automašīnu un, pabraucot dažus metrus pa ielu, automašīnu apstādinājis, jo vajadzējis aiziet uz savām mājām. Kad pēc 20-30 minūtēm nācis atpakaļ uz automašīnu, saticis Rolandu, kurš teicis, ka Vitāliju aizvedusi policiju. Tā kā atslēgu viņam nav bijis, devies uz mājām un tālāk par notikušo nav interesējies;

[2.4] liecinieks *R.S.* liecināja, ka pēc automašīnas apturēšanas Raiņa ielā *S.L.* teicis, ka viņam uz 10-15 minūtēm jāaiziet uz mājām. *R.S.* sēdējis automašīnā un runājis ar *V.D.*, kurš pēc *S.* izkāpšanas no automašīnas pārsēdies vadītāja sēdeklī, iedarbinājis automašīnu un to sildījis. Apmēram pēc 5 minūtēm ieraudzījis, ka ielas pusē piebrauc un apstājas policijas automašīna. Policists pieprasījis *V.D.* uzrādīt dokumentus, pēc tam licis pūst alkometrā, no kā *V.* atteicies. Tad abi aizgājuši uz policijas automašīnu. Pēc brīža atnācis *S.*, abi meklējuši automašīnas atslēgas, bet sapratuši, ka tās paņēmis *V.*. Pēc tam devies uz mājām;

[2.5] liecinieks – Madonas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors – *J.M.* liecināja, ka 2.februāra naktī patrulējis Madonā. Pēc plkst.$01^{\underline{00}}$, braucot pa Raiņa ielu, ievērojis no veikala „BAF" izgriežoties uz ielu palielu automašīnu, kura veikusi savādu manevru. Ieslēdzis dienesta automašīnas bākugunis un apturējis automašīnu. Pieejot pie pretējā ielas pusē apstājušās automašīnas, redzējis, ka tajā atrodas vadītājs un pasažieris. Vadītājs bija *V.D.*. Lūdzot uzrādīt dokumentus, radušās aizdomas, ka vadītājs ir alkohola reibumā.

Piedāvājis veikt alkohola ietekmes pārbaudi izelpā, taču *V.D.* atteicis. *V.D.* lūdzis atļauju kādam piezvanīt, bet tad teicis, ka nevarot sazvanīt un piekritis braukt uz slimnīcu. Pa ceļam atzinies, ka lietojis alkoholu un vedis mājās kolēģi. *V.D.* centies pierunāt, lai viņu laiž mājās. Slimnīcā *V.D.* noņemtas asins analīzes. To rezultāti kļuvuši zināmi 5.februārī, tad arī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols;

[2.6] izvērtējot liecības, priekšroka dodama *J.M.* liecībai, kas atbilst arī 2007.gada 2.februāra ziņojumam. Nav pierādījumu, kas norādītu, ka policijas inspektors bijis neobjektīvs vai nekompetents administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Lietas apstākļus *J.M.* izklāstīja loģiski, detalizēti, bez pretrunām;

[2.7] *V.D.* paskaidrojums un liecinieku *S.L.* un *R.S.* liecības vērtējamas kā dotas, lai *V.D.* izvairītos no atbildības par izdarīto pārkāpumu. Abi lecinieki ir labi *V.D.* paziņas, tādējādi šīs liecības varētu būt neobjektīvas, turklāt tās bija nepārliecinošas un tajās bija pretrunas;

[2.8] *V.D.* ir autovadītājs ar vairāku gadu pieredzi. Tādējādi neloģiska ir *V.D.* rīcība tūlīt pēc policijas darbinieku uzaicinājuma veikt alkohola pārbaudi uzreiz neiebilst, ka automašīnu vadījusi cita persona. Arī administratīvā pārkāpuma protokolā *V.D.* nav norādījis, ka transportlīdzekli vadījis *S.L.*;

[2.9] nosakot sodu, tiek ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis un citi apstākļi. Atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

[3] Par Madonas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 21.februāra lēmumu *V.D.* iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti:

[3.1] tiesa nepamatoti devusi priekšroku *J.M.* liecībai. Par to, ka automašīnu vadīja *S.L.*, paskaidrojumus sniedza gan *V.D.*, gan arī *S.L.* un *R.S.*. Tiesa nav konstatējusi objektīvus iemeslus, kuru dēļ *S.L.* un *R.S.* sniegtu nepatiesas liecības. Gan *V.D.*, gan liecinieki liecināja, ka automašīna tika apgriezta pretim veikalam „BAF" un apturēta Raiņa ielas malā, pēc tam no tās izkāpa vadītājs *S.L.*. Šajā brīdī policijas automašīna nebija piebraukusi, pretējā gadījumā to būtu redzējis *S.L.*. Tātad tiesas secinājums, ka automašīna tika apstādināta, pamatots tikai ar policijas darbinieka paskaidrojumu;

[3.2] tiesa nepamatoti norādījusi uz apstākli, ka *V.D.* uzreiz nav norādījis, ka nav vadījis automašīnu. *V.D.* konstatētā alkohola koncentrācija 2,92 promiles ir smaga reibuma pakāpe, kas ietekmē rīcības loģiku. Tiesa nav vērtējusi to, ka *V.D.*, uzskatīdams, ka nav pieļāvis pārkāpumus, atteicās veikt testu ar alkometru, pēc kā policijas darbinieks

pieprasīja doties uz slimnīcu. Šo sarunu ar policijas darbinieku *R.S.* nevarēja dzirdēt. *V.D.* piekritis pārbaudei slimnīcā, jo sapratis, ka ir reibuma stāvoklī un nepakļaušanās policijas darbinieku prasībām var radīt jaunas problēmas. Arī *R.S.* bija lietojis alkoholu, ar ko skaidrojamas neprecizitātes viņa liecībā;

[3.3] nav pamata piešķirt augstāku ticamības pakāpi policijas darbinieka liecībai. Tiesa nav vērtējusi faktu, ka ziņojumā policijas darbinieks nav norādījis, ka automašīnu apturējis tādēļ, ka tā veikusi „savādu" manevru. Policijas darbinieks savu automašīnu bija novietojis brauktuves pretējā pusē un braukšanai pretējā virzienā attiecībā pret mikroautobusu. Nepatiesi norādīts, ka *J.M.* automašīnu apgrieza un nostājās automašīnas *VW Caravelle* aizmugurē. Arī dienesta ziņojumā par minēto nekas nav norādīts. Tiesa, atzīstot, ka *J.M.* ir kompetents administratīvā pārkāpuma konstatēšanā, nav ņēmusi vērā administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, ka notikumam liecinieku nav, kas ir pretrunā ar lietā konstatēto.

[4] Tiesas sēdē *V.D.* apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem motīviem papildus paskaidrojot, ka *S.L.* uzbrauca augšā ar mašīnu un apgriezās stāvlaukumā, kur pabrauca metrus divdesmit un apstājās. *V.D.* tajā momentā aizmiga, bet *S.L.* izkāpa laukā no mašīnas un aizgāja prom, lai paziņotu savai draudzenei, ka kavēsies. *V.D.* pa to laiku pārsēdās uz priekšu – blakus vadītāja vietai, lai sasildītos. Kad *S.L.* devās mājās, mēs mašīnā palikām ar *R.S.* un runājām par darbu, tad *R.S.* pateica, ka ir piebraukusi policijas mašīna. Ārā bija auksts laiks un *R.S.* nepalika mani gaidīt, bet kājām devās mājās. Zvērināta advokāte tiesu debatēs, cita starpā, norādīja, ka reālā situācija ir tāda, ka policijas darbinieks *M.* varēja arī neredzēt to mirkli, kad *S.L.* izleca no mašīnas un aizskrēja uz mājām, tas ir tikai saprotami, jo pie visiem apstākļiem varēja būt tāds brīdis, kad kaut kas izgāja no policijas darbinieka redzesloka.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies *V.D.* paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *V.D.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā

šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Tukuma rajona tiesas tiesnese ir pareizi novērtējusi lietas materiālus, *V.D.* paskaidrojumus un liecinieku liecības, un pamatoti konstatējusi, ka *V.D.*, 2007.gada 2.februārī plkst.01[50] Madonā pa Raiņa ielu no veikala „BAF" stāvlaukuma teritorijas Daugavas ielas virzienā vadot transportlīdzekli alkohola reibumā, ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzētā administratīvā atbildība LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Tukuma rajona tiesas tiesneses 2007.gada 27.februāra lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas Tukuma rajona tiesas tiesneses lēmuma motivācijai, kas norādīta šī sprieduma [2] punktā, un APL 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[7] Attiecībā par apelācijas sūdzībā [3] izteiktajiem argumentiem par liecību savstarpējo novērtēšanu, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1punktu)*. Konkrētajā gadījumā Administratīvās apgabaltiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka minētais policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents *V.D.* administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nekonstatē arī policijas darbinieka iepriekšēju saistību ar *V.D.* un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Administratīvā apgabaltiesa nesaskata pretrunas starp policista *J.M.* dienesta ziņojumu un liecībām rajona tiesas sēdē attiecībā uz lietā noskaidrojamo apstākli, proti, ka *V.D.* vadīja transportlīdzekli īsi pirms tam, kad viņam tika lūgts veikt alkohola koncentrācijas izelpā gaisā pārbaudi.

Liecinieka nenorādīšanai administratīvā pārkāpuma protokolā Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes pareizā lietas izšķiršanā, kā arī neliecina par policista *J.M.* neobjektivitāti, jo otra pasažiera (liecinieka) esamība transportlīdzeklī ir minēta policista *J.M.* dienesta ziņojumā, kā arī minētā persona kā liecinieks ir tikusi nopratināta rajona tiesas sēdē.

[8] *V.D.* paskaidrojumus ir pamats apšaubīt, jo *V.D.*, kā pie administratīvās atbildības saucamā persona, ir ieinteresēts izvairīties no administratīvās atbildības, turklāt, lieciniekiem *S.L.* un *R.S.* ir draudzīgas attiecības ar *V.D.*, kas arī liek apgabaltiesai apšaubīt minēto liecinieku objektivitāti.

Vēl vairāk apgabaltiesai ir pamats apšaubīt *V.D.* un liecinieku *S.L.* un *R.S.* sniegto lietas apstākļu izklāsta atbilstību patiesībai un dot priekšroku policista liecībām pēc zvērinātas advokātes izteiktā pieļāvuma, ka pretēji *V.D.* un minēto viņa liecinieku liecinātajam, policists varēja redzēt minēto automašīnu braucam un vēlāk apstājamies, taču policists varēja neredzēt, ka no minētās automašīnas izkāpj *S.L.*. Minētajam Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ir piedodama vēl mazāka ticamība, jo no tā izriet, ka īsā laikā sprīdī, kamēr policista automašīna apstājās un policists pienāca pie automašīnas, no tās, policistam nemanot, paguva izkāpt *S.L.* un viņa vietā no aizmugurējā sēdekļa pārsēsties *V.D.* un vēlreiz iedarbināt automašīnu.

Papildus iepriekšminētajiem apsvērumiem, Administratīvā apgabaltiesa norāda uz šādām savstarpējām pretrunām *V.D.* paskaidrojumos, liecinieku *S.L.* un *R.S.* liecībās, kas arī dod pamatu nepiedot ticamību tām:

1) *V.D.* apelācijas instances tiesā paskaidroja, ka pēc tam kad automašīna apstājās, viņš aizmiga, taču vienlaikus varēja paskaidrot, ka *S.L.* izkāpa laukā no mašīnas un aizgāja prom, lai paziņotu savai draudzenei, ka kavēsies. Pretēji iepriekš teiktajam *V.D.* paskaidroja, kad *S.L.* devās mājās, viņš mašīnā palika ar *R.S.* un runājās par darbu;

2) *V.D.* apelācijas instances tiesā paskaidroja, ka *R.S.* nepalika viņu gaidīt, bet kājām devās mājās (kas no automašīnas atrašanās vietas atrodas pretējā virzienā no *S.L.* mājas). Pretēji tam liecinieks *R.S.* rajona tiesas sēdē liecināja, ka pēc tam, kad *V.D.* bija prom, bija atnācis (uz automašīnu) *S.L.*, abi meklējuši automašīnas atslēgas. Pretēji tam liecinieks *S.L.* rajona tiesas sēdē liecināja, kad nācis atpakaļ uz automašīnu, saticis *R.S.*, kurš teica, ka *V.D.* aizvedusi policiju. Tā kā atslēgu viņam nav bijis, devies uz mājām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu un Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Madonas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 21.februāra lēmumu, bet *V.D.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs E.Puriņš

Tiesneses U.Mihailova

M.Osmane